

de dagrecreatie, bestaande uit enkele picknickplaatsen, speelterreinen, dagcampings en bijbehorende accommodaties.

Direct grenzend aan deze voorzieningen tracht de eigenaar nu een attractiepunt tot stand te brengen dat meer in de commerciële sfeer ligt. Aanvankelijk gingen de gedachten uit naar een groots opgezet „sprookjespark”, een project van de N.V. Wandelpark Anneke Elro, waarin een aantal grote bedrijven participeert.

Gevreesd moet worden dat vestiging van 'n dergelijk veel verkeer aantrekkend project zal leiden tot overbelasting van de toch al in capaciteit tekortschietende toevoerwegen en tot aanzienlijke parkeermoeilijkheden. Het treffen van voorzieningen om hieraan het hoofd te bieden zal onvermijdelijk ten koste van het natuurschoon gaan. De commerciële sfeer waarin een en ander zich voltrekt kan bovendien tot gevolg hebben dat vroeg of laat uitbreiding van de oorspronkelijke opzet noodzakelijk is om ook ná de beginperiode een zodanige belangstelling te trekken dat een lonende exploitatie wordt gewaarborgd.

Ge deputeerde Staten hebben ons in september 1967 geantwoord, dat in het kader van een ontwikkelingsplan voor de recreatie in het gebied van de Utrechtse Heuvelrug een groot concentratiepunt buiten het bosgebied De Vuursche is geprojecteerd. Zij menen evenwel in principe akkoord te moeten gaan met een aantal exploiteerbare attracties voor kinderen in het landgoed Pijnenburg, mits het geheel een bescheiden capaciteit en een zo beperkt mogelijk bezoek aantrekkende werking heeft.

Met alle begrip voor de moeilijke situatie waarin vele landgoedeigenaren verkeren, menen wij dat iedere vorm van „exploitatie” van natuurschoon die een devaluatie van schoonheid en rust tot gevolg kan hebben, bij voorbaat moet worden geweerd.

De introductie van een „sprookjespark” in het natuurgebied bij Lage Vuursche achten wij daarom principieel onjuist en geenszins in overeenstemming met de strekking van het streekplan Utrechtse Heuvelrug”.

'T IS EEN HUISHOUDEN VAN KEA!

Een oud-utrechts spreekwoord noemt een rommelig en rumoerig, onordelijk huisgezin, of een vergadering waar het niet al te zachtzinnig toe gaat, een „huishouden van Kea”. - Ter verklaring moge het volgende dienen.

Toen in het eerste kwart der 19de eeuw, de predikant Cock, uit Ulrum, zijn afscheidingsbeweging van de grote (ned. herv.) kerk was begonnen, vond hij ook in 't oude Sticht dra zijn aanhangers.

Een der eerste en vurigste voorgangers was een zekere „Kea”, die in zijn woning aan de Vleutenseweg met Cock's volgelingen godsdienstige samenkomsten hield. Die samenkomsten gaven nog al eens tot ooploepjes aanleiding, omdat de Afscheidenen in hunne samenkomsten werden lastig gevallen door vurige leden van de grote kerk. Maar ook de bijeen-

komsten zelf waren dikwijls rumoerig en het kon er vrij verward en onstichtelijk toegaan, zodat het soms meer op een Poolse landdag, dan op een godsdienstige vergadering geleek.

De spraakmakende gemeente had dan ook terstond de mond vol van dit „huishouden van Kea”. En als er nu later ergens een rommelige bijeenkomst werd gehouden, onverschillig voor welk doel, dan noemde men dit ook „een huishouden van Kea!”.

De afgescheidenen zijn omstreeks 1830 met hunne vergaderingen verhuisd naar een woning aan de singel bij de Maliebrug, die bij het volk onder de naam „de Peperneutenkerk” bekend stond, omdat men de leden dier kerk (meest oude vrouwtjes) ook „Peperneuten” noemde.

Omstreeks 1860-1870 hielden verschillende afgescheidenen nog geregeld z.g. „oefeningen” in de woning van de mandenmaker Jantje van Selm, in de Magdalenasteeg.

Later brachten de afgescheidenen hun kerk naar de Breedstraat over, in de z.g. Begijnkerk, die voor de Christelijk Afgescheiden gemeente van Utrecht bestemd bleef, totdat ze zich bij de Gereformeerde Kerk van Utrecht aansloot.

21 nov. 1917

C. W. W.

KLEINE MEDEDELINGEN

DORPSKERMIS-VERMAKEN

„Bij gelegenheid van de *Hommelsche kermis* (gemeente Oudenrijn) zal aldaar op Donderdag den 23. September des namiddags 4 ure, naar den ring worden gestoken. De prijs van den overwinnaar zal eene zilveren tabaksdoos zijn. - G. van Peer, kastelein” (Utr. Prov. en Stadscourant 22 sept. 1841).

„Men zal op Donderdag den 26. en Zondag den 29. September aanstaande, des namiddags ten 4 ure, ter gelegenheid van de Kermis aldaar, weder eenige vermakelijkheden daarstellen, als Mastklimmen, op de Bijenkorf rijden en De gans den kop aftrekken” (Utr. Prov. en Stadscourant, 23 sept. 1850).

Ook elders kwamen soortgelijke kermisvermaken voor. De rotterdamse dichter mr. A. Bogaers (1795—1870), die in 1833 voor herstel van gezondheid een poosje in Zeist vertoefde, schreef van daar aan zijn vader: „Eergisteren was het *Rijensburgsche kermis*, de drukste boerenkermis uit de buurt. Bij die gelegenheid gaf Mevr. van Oosthuysen, als vrouw van 't dorp, een diner, de boeren knuppelden een kat, staken te paard zittende naar den ring, maakten mascarades, balanceerden op een bijenkorf waardoor een touw liep, alles om uitgeloofte prijzen, en dansten 's avonds in de stal van 't logement” (Maandbl. Oud-Utrecht 1960, blz. 91).

OP NAAR 'T ZILVEREN FEEST!

Toen het Concertgebouw Tivoli aan de Kruisstraat in 1955 zo voortijdig was afgebroken (d.w.z. vóór de plaats van een nieuw vaststond, laat staan de bouw daarvan begonnen was), werd haastiglijk op Lepelenburg een houten noodgebouw Tivoli opgericht, dat op 11 september van dat jaar in gebruik werd genomen. Op 11 maart a.s. staat het dus twaalf-en-een-half jaar op een opvolger te wachten! Muziekminnend Utrecht wacht ook...